

ECHO

W KOMUNII
Z BOGIEM

**Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach**

**BIULETYN PARAFIALNY Nr 3 (84) 17.04.2011
NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ
JUBILEUSZ 735 - LECIA GOŁKOWIC**

Egzemplarz bezpłatny

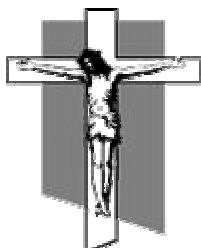
**Weselcie się, zastępy Aniołów w niebie!
Weselcie się, słudzy Boga!
Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie,
gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo!
Raduj się, ziemio, opromieniona tak
niezmiernym blaskiem,
bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa!**

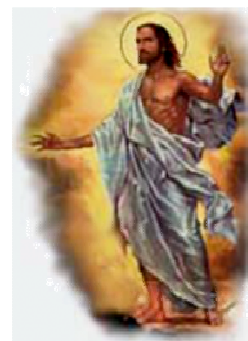
*Niech Zmartwychwstały Chrystus
wleje w Wasze serca nastrój miłości i serdecznych
uczuć
do wszystkich ludzi, za których On umarł i
Zmartwychwstał. Niech wniesie w Waszą
codzienną święteńską blask wieczności i umacnia
Swoim błogosławieństwem a radosne Alleluja niech
rozbrzmiewa dziś w sercach każdego z nas. Dziękując
się tą radością pragnę złożyć najgorętsze życzenia
wielkanocne naszym Parafianom i przybyłym
Gościom.*

Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk

Ciepło Twoich stóp Panie
Przybitych okrutnie do krzyża
Dotyk dłonią - łąkę wyzwala
Wolno spływająca
Pokorą, miłością
Dziękczynieniem napełniona
W spokoju, niezmacone ciszy
Umęczona Twoja twarz
Bolesć ziemskiego cierpienia
Ręce na ramionach krzyża
Gwoździe przybiły
Cierniowa korona
Włóczona na głowę
Baranka bez winy
Pozwól pobyc z Tobą
Łzą, bólem i żalem
Obmyć święte rany
Jaki jesteś Jezu bliski
Ciepło Twoich stóp Panie
Ogrzewa serce radośnie

**Przylgnij do krzyża,
swe cierpienia złoż na ołtarzu Chrystusa;
Przylgnij do krzyża
i złącz się z Jezusa bólem;
Przylgnij do krzyża
z bagażem życiowych trosk;
Przylgnij do krzyża,
choć brzemie jego ciężkie;
Przylgnij do krzyża,
choć duszę ranią ostre ciernie;
Przylgnij do krzyża
i poczuj jego zbawczą moc,
Chrystus na krzyżu zwyciężył
śmierci mrok.**

**Przez tajemnicę krzyża i cierpienia przyszedłeś
do nas Chrystusie Zmartwychwstały,
by wybawić z niewoli grzechu i otworzyć serca
na święty blask Twojej łaski.
Niech ożywcze tchnienie Ducha napełni nas
pokojem, radością, nadzieją i miłosierną miłością.
Wesołego Alleluja!**

Kapłani, Siostry Karmelitanki Dzieciątka Jezus,
Parafialny Oddział Akcji Katolickiej,
Parafialna Rada Duszpasterska,
Parafialny Oddział CARITAS,
Nadzwyczajni Szafarze Eucharystii,
Liturgiczna Służba Ołtarza,
Dziewczęca Służba Maryjna,
Młodzieżowa Grupa Apostolska,
Parafialne Grupy PDMD,
Sołtysi wsi: Gołkowice Dolne, Gołkowice Górne,
Skrużina, Gaboń – Pracza,
OSP Gołkowice Górne,
Parafialny Zespół Teatralny,
Chór Parafialny, Organiści,
Koło Radia Maryja, Redakcja biuletynu „ECHO”

TRIDUUM PASCHALNE

Porządek nabożeństw w Parafii Gołkowie

WIELKI CZWARTEK

18.00 Msza Święta Wieczery Pańskiej

Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy od 19.00 do 22.00

Porządek adoracji:

19.00 do 20.00 mieszkańcy Skrudziny i Gabonia –

Praczi pod przewodnictwem zelatorek róż (Panie: Aniela Kasprzyk i Aniela Zagórska)

20.00 do 21.00 mieszkańcy Gołkowic Dolnych (adorację prowadzi Koło Radia Maryja)

21.00 do 22.00 mieszkańcy Gołkowic Górnych i młodzież (prowadzą: Ks. Katecheta i Młodzieżowa Grupa Apostolska)

WIELKI PIĄTEK

Adoracja Pana Jezusa od 8.00 do 24.00

Porządek adoracji:

8.00 do 9.00 Siostry zakonne

9.00 do 10.00 mieszkańcy Skrudziny i Gabonia-Praczi

10.00 Droga Krzyżowa dla wszystkich dzieci (Ks. Proboszcz)

11.00 do 12.00 seniorzy, emeryci i renciści

12.00 do 13.00 róże różańcowe

13.00 do 14.00 ministranci i lektorzy

14.00 do 15.00 adoracja prywatna

15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego: Pani Alfreda Biel i Pani Wioletta Ciula

16.00 Nabożeństwo Drogi Krzyżowej na sposób kalwaryjski (Pan organista Stanisław Adamczyk i Pan Andrzej Kałuźniński)

17.00 Liturgia Wielkiego Piątku

19.00 Gorzkie Żale

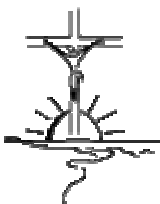
20.00 do 21.00 mieszkańcy Gołkowic Dolnych

i Górnych (pod przewodnictwem Chóru Parafialnego)

21.00 do 22.00 Droga Krzyżowa – Schola pod przewodnictwem Pani Lidii Szewczyk ze Skrudziny

22.00 do 23.00 Młodzieżowa Grupa Apostolska pod przewodnictwem Ks. Katechety

23.00 do 24.00 Droga Krzyżowa na sposób kalwaryjski (Pan organista Stanisław Adamczyk i Pan Andrzej Kałuźniński).

WIELKA SOBOTA

Adoracja Pana Jezusa od 8.00 do Wigilii Paschalnej w Wielką Noc Zmartwychwstania Pańskiego

Porządek adoracji:

8.00 do 9.00 Siostry zakonne

9.00 do 10.00 mieszkańcy Skrudziny i Gabonia – Praczi

10.00 do 11.00 wszystkie dzieci

11.00 do 12.00 ministranci i lektorzy

12.00 do 13.00 róże różańcowe - zelatorki róż pod przewodnictwem Pani Stanisławy Krzak i Janiny Konstanty

13.00 do 14.00 adoracja prywatna

14.00 do 15.00 młodzież

15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego: starsi, seniorzy i emeryci

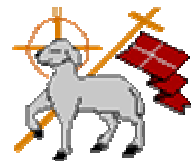
16.00 do 17.00 adoracja prywatna

17.00 do 18.00 mieszkańcy Gołkowic Dolnych (prowadzi Koło Radia Maryja)

18.00 do 19.00 mieszkańcy Gołkowic Górnych (prowadzą zelatorzy róż pod przewodnictwem Pani Józefy Kurzeja).

Dzwon wesolo się rozlega,
pieśń potężna świat obiega.
Oby serce też zostało
napelnione dzisiaj chwałą
i tętniącym życiem wiosny
w Zmartwychwstania dzień radosny!

***Zdrowych, pogodnych Świąt Wielkanocnych,
pełnych wiary, nadziei i miłości,
Błogosławieństwa Zmartwychwstałego Pana
oraz
radości zwycięstwa ŻYCIA nad mrokami śmierci
w każdym dniu***

życzą

Dyrektorzy wraz z społecznościami szkolnymi:
Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II
w Gołkowicach,
Szkoły Podstawowej im. Jana Brzechwy
w Skrudzinie,
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach

Nabożeństwo Wigilii Paschalnej Procesja Rezurekcyjna

O godz. 19.00
w Wielką Noc
Zmartwychwstania
Pańskiego rozpocznie się
nabożeństwo
Wigilii Paschalnej.

***Na tę uroczystość złożą się:
poświęcenie ognia, paschału i wody chrzcielnej,
odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych,
Msza Św. o zmartwychwstaniu Chrystusa.***

**Nabożeństwo zakończy
uroczysta procesja
rezurekcyjna.**

Poświęcenie pokarmów w Wielką Sobotę

W Kościele w **Gołkowicach**

o: **9.00; 10.00; 11.00, 11.30.**

(po poświęceniu pokarmów pozostaniemy na adorację krzyża)

W kaplicy w **Skrudzinie** o **11.00**

WIELKI TYDZIEŃ

Stoimy u progu Wielkiego Tygodnia. Tygodnia najważniejszego w Kościele Katolickim. Tygodnia najważniejszego w życiu każdego wierzącego człowieka.

Dzisiejsza niedziela ma niecodzienny wydźwięk. Wprowadza nas, ludzi wierzących w tydzień męki, śmierci i zmartwychwstania. To tydzień, w którym dostrzec można rozdźwięk pomiędzy "Witaj Królu Żydowski" a okrzykiem tychże samych ludzi "na krzyż z nim!"

Wydarzenia, które miały miejsce ponad dwa tysiące lat temu w odległej Jerozolimie, teraz w symboliczny sposób przeżywamy my sami. Po raz kolejny Jezus bierze na swoje ramiona ciężki krzyż. Krzyż naszych ludzkich grzechów. Po raz kolejny wędruje z nim po zatłoczonych jerozolimskich alejkach, by wreszcie na Golgocie oddać za nas życie.

W rozpoczynającym się tygodniu na nowo uczestniczyć będziemy w wydarzeniach, które tak mocno zaważyły na historii ludzkości. Rozpoczynający się Wielki Tydzień daje nam okazję do tego, by zatrzymać się na chwilę, spojrzeć na swoje życie z innej perspektywy, bardziej obiektywnie. Wielki Tydzień to dni, podczas których powinniśmy na nowo dostrzec wielką Prawdę - Boogę, który objawia się w Jezusie i który mówi: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia”

Sylvia Korona-Sowińska

PRZEWODNIK PO 'TRIDUUM PASCHALNYM

Triduum Paschalne Meki i Zmartwychwstania Pańskiego to szczyt całego roku liturgicznego. Rozpoczyna się Mszą Wieczernią Pańską w **Wielki Czwartek**. Podczas tej Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z Wieczernika - ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Mówią o tym czytania: z Księgi Wyjścia (12,1-

8,11-14), z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian (11,23-26) i z Ewangelii św. Jana (13,1-15). Pierwsze traktuje o pierwszym święcie Paschy. Izraelici, gotowi do drogi (uciekali z Egiptu), mieli spożyć ucztę paschalną w pośpiechu, a krew baranka, którego jedli, posłużyła do oznaczenia domów. Powodowała ona, że nie było wśród nich plagi niszczycielskiej, gdy Bóg karał ziemię egipską śmiercią pierworodnych. Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczerni. Ale Jezus nadał tej uczcie nowy sens. Mówi o tym drugie czytanie. Święty Paweł przypomina słowa Jezusa: „To jest Ciało Moje za was wydane”. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierworodnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej.

Święty Paweł przypomina także inne słowa Jezusa z Ostatniej Wieczerni: „Kielich ten jest nowym przymierzem we krwi mojej”. Tak jak przymierze synajskie, zgodnie ze starożytnym zwyczajem, zostało zawarte przez pokropienie krwią ofiarnych zwierząt, tak krew zabitego Jezusa posłużyła jako krew Nowego i Wiecznego Przymierza. Nowym Ludem Bożym - Kościołem - staną się ci, którzy przez chrzest zanurzeni

zostaną w zbawczą mękę i śmierć Chrystusa. Chrześcijaństwo - zgodnie z poleceniem Jezusa: „Czyńcie to na moją pamiątkę” - sprawować mają pamiątkę Jego śmierci i zmartwychwstania przez spożywanie Ciała i Krwi Chrystusa. Przewodniczyć będą ci, którzy przez modlitwę i włożenie rąk w sposób szczególny uczestniczyć będą w jedynym kapłaństwie Jezusa Chrystusa. Ewangelia przypomina o tym, jak Jezus przed wieczerzą umył uczniom nogi. Ten, którego nazywamy „Nauczycielem i Panem” zrobił coś, co zwykle czynił sługa. Na pamiątkę tego wydarzenia w wielu parafiach po homilii kapłan umywa wybranym parafianom nogi. Przypomina to prawdę, że wszelkie przewodzenie w Kościele powinno odbywać się w duchu służby bliźniemu... Na zakończenie uroczystości Ciało Chrystusa zostaje przeniesione do specjalnie przygotowanej kaplicy, zwanej ciemnicą. Tam do późnych godzin wieczornych wierni uczniowie czuwać będą wraz z Jezusem, wspominając Jego samotną modlitwę w Ogrójcu, zdradzieckie pojmanie i pierwsze przesłuchania. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę, stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

W **Wielki Piątek** nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach trwa spowiedź, adoruje się Pana Jezusa w ciemnicy, odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej... Późnym popołudniem rozpoczynają się najważniejsze obrzędy tego dnia - Liturgia Męki Pańskiej. Składa się ona z trzech części: Liturgii Słowa, adoracji

Krzyża i obrzędów Komunii. Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy do ołtarza. Nie poprzeda ich dzwonek, nie śpiewa się żadnej pieśni. Przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wszyscy obecni w Kościele klękają. Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. W Jego ranach jest nasze

zdrowie...Pierwsze czytanie w Liturgii Słowa to tekst z Księgi proroka Izajasza, w którym prorok mówi o tym, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy ludzi. Autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że Chrystusowi znany jest ludzki los, bo sam został okrutnie doświadczony. Przez Jego posłuszeństwo dokonano się zbawienie świata. Zbawcze wydarzenia przypomina Ewangelia. Na zakończenie Liturgii Słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu wezwaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat. Rozpoczyna się adoracja Krzyża. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazują się je ponownie wiernym. Kapłan odsłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a

wszyscy odpowiadając: „Pójdźmy z pokłonem”, padają na kolana, wielbiąc Zbawiciela. Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa. Robią to - w zależności od parafii - albo wszyscy wierni, albo tylko niektórzy. Śpiewa się przy tym zazwyczaj jedną z najbardziej przejmujących pieśni - „Ludu mój ludu”. Ukazuje ona, co Bóg zrobił dla Izraelitów, gdy wychodzili z ziemi egipskiej, i czym oni

odpłacili Jego Jednorodzonemu Synowi. Każdy może dodać w myśli własną zwrotkę. Bo każdy doświadczył od Boga wielu dobrodziejstw, a często odpłaca Mu grzechem. Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma przeistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia. Karmimy się pokarmem, który daje życie wieczne... Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja. Wielu przyjdzie także ucałować krzyż. Bo „na drzewie rajskim śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył, na drzewie również został pokonany przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

Wielka Sobota Wydawało się, że wszystko się skończyło. Bo zazwyczaj śmierć kończy wszystko. Ale nie w tym przypadku. Trzeciego dnia Jezus powstaje z grobu. Pokazuje, że nadzieje w Nim pokładane nie były daremne. Chrystus, zwyciężywszy śmierć, też obiecuje zmartwychwstanie wierzącym w Niego. Te prawdy przeżywamy podczas Liturgii Wielkiej Soboty [a ściślej mówiąc: liturgii Wigilii Paschalnej, przyp. MG]. To, co w tym dniu najważniejsze, rozpoczyna się wieczorem. Liturgia Wielkiej Soboty nie jest typową Mszą, gdyż oprócz Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej składa się z Liturgii Światła i Liturgii Chrzcielnej. Rozpoczyna się przed kościołem. Do rozpalonego ogniska podchodzą kapłani i służba liturgiczna. Tu następuje

poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Bo „Chrystus wczoraj i dziś, Początek i Koniec, Alfa i Omega. Do

niego należy czas i wieczność. Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki wieków”. Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. Ci, którzy doświadczyli w swoim życiu lęku przed ciemnością, wiedzą, czym dla człowieka jest światło. Rozprasza nie tylko ciemności, ale także obawy. Chrystus jest tym, który swoim zmartwychwstaniem rozprasza ciemności grzechu i śmierci, który na powrót wlewa w serca radość życia. Bo przecież nie musimy się już bać największego wroga, śmierci, skoro On ją pokonał. „Światło Chrystusa” - śpiewa kapłan i wszyscy zapalają od Paschału świece. W kościele robi się jeszcze jaśniej. Mrok jest już zwyciężony. A gdy kapłan po dojściu do ołtarza trzeci raz pokazuje światło Chrystusa, zapalają się wszystkie światła. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne. „Weselcie się już zastępy aniołów w niebie (...) Raduj się Ziemi opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla Wieków poczyj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał (...) Tej nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci jako zwycięzca wyszedł z otchłani (...) O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś Swego Syna (...)”. Liturgia Słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Może się składać na nią aż dziewięć czytań, które pokazują całą historię Zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Jednorodzony Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grzechy świata trzeciego dnia powstał z martwych. Święty Paweł pokazuje, że udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest możliwy dzięki sakramentowi chrztu, który zanurza w Jego śmierć i pozwala razem z Nim zmartwychwstać do Nowego Życia. Do tych treści nawiązuje kolejna część celebracji - Liturgia Chrzcielna. Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w ręku wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę w Ojca, Syna i Ducha Świętego, Kościół, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne. Chciałoby się, aby już na zawsze w sercach była ta sama gorliwość, co w tej właśnie chwili. Jako święci i umiłowani przez Boga przystępujemy do Liturgii Eucharystycznej. Ten, który z miłości do człowieka ofiarował się w zbawczej ofierze, który powstał z martwych i dał udział w swojej łasce przez chrzest, karmi swoim Ciałem i Krwią. Jego Ciało i Krew są pokarmem na życie wieczne. W niektórych parafiach na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna. Chrzęścianie całemu światu ogłaszają radosną wieść: możecie już oderwać łyż, śmierć została pokonana. Ta procesja może mieć też miejsce następnego dnia rankiem, przed pierwszą Mszą świętą. Gdy wschodzi słońce, jakże wyrażicie brzmia słowa wielkanocnego orędzia: „Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków”.

Andrzej Macura
z www.opoka.org.pl

**Zdjęcia z Misterium Męki Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego
Parafialnego Zespołu Teatralnego
Parafii Św. Antoniego Padewskiego w Gołkowicach /2011/**

WIELKANOC

Zwyczaj i tradycje wielkanocne

Wielkanoc to najstarsze święto chrześcijaństwa, obchodzone na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa – początkowo w dniu żydowskiej Paschy, a od soboru w Nicei (325) w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca (tj. między 21 marca a 25 kwietnia).

Święta Wielkanocne to czas wielkiej radości, zadumy nad teraźniejszością i przyszłością, to czas w którym Chrystus „powraca do życia” w każdym z nas, ale to również okres specjalnych przygotowań, dlatego też święta te są poprzedzone świątecznymi porządkami, część z nas robi „**świąteczne sprzątanie**”, nawet nie zdając sobie sprawy iż należą one do tradycji, symbolizują bowiem usuwanie śladów zimy a jednocześnie zła i chorób z naszych domów, Święta Wielkanocne mają bogatą tradycję. Są niezwykle barwne, towarzyszy im wiele obrzędów, z pewnością każdy z nas słyszał od swoich Dziadków, Rodziców o tradycjach, których z niecierpliwością wyczekujemy, gdyż wprowadzają

do naszych domów radość i zabawę. Najbardziej popularny zwyczaj to oczywiście lany poniedziałek, zwany „**śmigusem - dyngusem**”, jest to zwyczaj polegający na polewaniu wodą wszystkich, a w szczególności dziewcząt - zmoczone w tym dniu panny mają zwiększone szanse na zamążpójście. Symbolem są również „**Palemki na szczęście**.” Wielki Tydzień zaczyna się Niedzielą Palmową. Kiedyś nazywano ją kwietną lub wierzbą. Palemki – różgi wierzbowe, gałązki bukszpanu, malin, porzeczek – ozdabiano kwiatkami, mchem, ziołami, kolorowymi piórkami. Po poświęceniu palemką biło się lekko domowników, by zapewnić im

szczęście na cały rok. Połknięcie jednej poświęconej bazi wróżyło zdrowie i bogactwo. Zatknięte za obraz lub włożone do wazonów palemki chroniły mieszkanie przed nieszczęściem, obecnie tradycja ta niesie za sobą poświęcenie pola palmą, która zapewni urodzaj i przyniesie obfite plony. Zapomnianą już tradycją jest tzw. „**pogrzeb żuru**” mianowicie ostatnie dwa dni postu były związane z przygotowaniami do świąt i wtedy również robiono „pogrzeb żuru”, była to bowiem potrawa którą spożywano przez cały okres trwania postu. W tych dniach wylano żur z garnka. Ważnym elementem Świąt Wielkanocnych jest „**Święconka**”, koszyk z jedzeniem, który należy poświęcić w Wielką Sobotę. W Wigilię Paschalną, w Noc Zmartwychwstania jest zwyczaj spożywania **Wieczery Paschalnej**. Po powrocie z uroczystej procesji z całą rodziną spożywa się wieczerzę. Bogatą w typowe przysmaki wielkanocne, a wieczerza poprzedzona jest tradycyjnym „**dzieleniem się jajkiem**” podczas którego składamy sobie życzenia. Wielka Niedziela wiąże się również z tradycją która owocuje w „**święteczne śniadanie**”, Pewna tradycja wielkanocna to także „**prezenty od zajączka**” mają one formę słodczy lub drobnych upominków, tej tradycji z pewnością wyczekują najmłodsi, którzy po wieczerzy lub śniadaniu „**szukają zajączka**”. „**Wielkie grzechotanie**” to tradycja, podczas której milkły kościelne dzwony, rozlegał się dźwięk kołatek. Obyczaj ten był okazją do urządzania psot. Młodzież biegała po mieście z grzechotkami, hałasując i strasząc przechodniów. Do dziś zachował się zwyczaj obdarowywania tymi „psotami” innych. Istnieje jeszcze wielkanocny „**przepis na poprawę urody**”: jeśli dziewczyna umyje twarz w Wielką Sobotę w wodzie, w której uprzednio gotowały się jajka na święconkę, to znikną wszystkie niedoskonałości jej urody. Pamiętajmy o tradycjach, są one ważnym symbolem Świąt Wielkanocnych.

A.P.

KĄCIK DOBREGO SŁOWA

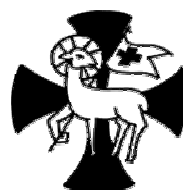

Anioł zaś przemówił do niewiast: "Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie. Oto, co wam powiedziałem".

/Mt 27, 5-7/

Wesoły nam dzień dziś nastał

1. Wesoły nam dzień dziś nastał,
Którę z nas każdy żądał:
Tego dnia Chrystus zmartwychwstał,
Alleluja, Alleluja!
2. Król niebieski k' nam zawitał,
Jako śliczny kwiat zakwitał:
Po śmierci się nam pokazał.
Alleluja, Alleluja!
3. Piekielne moce zwojował,
Nieprzyjacieł podoptał,
Nad nędznymi się zmiłował.
Alleluja, Alleluja!
4. Do trzeciego dnia tam mieszkał,
Ojcie święty tam pocieszał.
Potem iść za sobą kazał.
Alleluja, Alleluja!
5. Którzy w otchłaniach mieszkali,
Płaczliwie tam zawołali.
Gdy Zbawiciela ujrzeli.
Alleluja, Alleluja!
6. "Zawitał, przybywający -
Boży Synu wszechmogący,
Wybaw nas z piekielnej mocy".
Alleluja, Alleluja!
7. Wielkie tam wesele mieli
Gdy Zbawiciela ujrzeli.
Którę z dawna żądali.
Alleluja, Alleluja!
8. Potem swą mocą zmartwychwstał,
Pieczęci z grobu nie ruszał.
Na stróżach wielki strach powstał.
Alleluja, Alleluja!
9. A gdy Chrystus Pan zmartwychwstał,
Miłośnikom się pokazał,
Anioły do Matki posłał.
Alleluja! Alleluja!
10. O Anieli najmilejsi,
Idźcie do Panny Najświętszej,
do Matki mej najmilejszej!
Alleluja, alleluja!
11. Ode mnie Ja pozdrawiacie
i wesoło zaśpiewajcie:
Królowo rajska wesel się!
Alleluja, alleluja!
12. Potem z wielką swą światłością
do Matki swej przystąpiwszy,
pocieszył Ja pozdrowiwszy.
Alleluja, alleluja!
13. Napełniona bądź słodkości,
Matko moja i radości
po onej wielkiej żałości`.
Alleluja, alleluja!
14. Witajże, Jezu najśłodszy,
Synaczku mój najmilejszy,
pocieszenie wszelkiej duszy`.
Alleluja, alleluja!
15. Jestem już bardzo wesoła,
gdym Cię Żywego ujrzała,
jakobym się narodziła`.
Alleluja, alleluja!

Msze Święte

w Wielką Niedzielę i Poniedziałek Wielkanocny

Niedziela Wielkanocna

24 kwietnia 2011

7.00 i po niej procesja eucharystyczna dla uczczenia i podkreślenia ważności tego wielkiego Święta

8.00 - w Kaplicy w Skrudzinie

9.15

10.30

12.00

16.00 Nieszpory, po nich Msza Św.

Poniedziałek Wielkanocny

25 kwietnia 2011

7.00

8.00 - w Kaplicy w Skrudzinie

9.15

10.30

12.00

Nie będzie Mszy Św. po południu!

16. Radośnie z Nim rozmawiała,
usta Jego całowała,
w radości się z Nim rozstała.

Alleluja, alleluja!

17. Przez Twe święte Zmartwychwstanie,
daj nam grzechów odpuszczenie,
a potem wieczne zbawienie!

Alleluja, alleluja!

Opr. Mariusz Łomnicki

WIELKA NOWENNA DO ŚWIĘTEGO ANTONIEGO

Hasło nowego roku liturgicznego zachęca nas, byśmy trwali **W KOMUNII Z BOGIEM**. Nasza parafia już po raz trzeci podjęła dziewięciodziesięciodniową modlitwę przed odpustem do Św. Antoniego zwaną Wielką Nowenną. Rozpoczęliśmy ją podczas rekolekcji wielkopostnych. Postarajmy się niech ta modlitwa nowenna za wstawiennictwem naszego Patrona będzie jeszcze ściślejszym trwaniem **W KOMUNII Z BOGIEM** i przyczyni się byśmy uczyli się od naszego Patrona

świadczyć o Miłości i ofiarowywać ją innym.

Wielką Nowennę do Św. Antoniego odprawia się przez dziewięć kolejno po sobie następujących wtorków przed wizerunkiem Świętego uczestnicząc we Mszy Św., odprawiając modlitwy nowennowe i składając ofiarę na „Chleb Św. Antoniego” (jałmużnę dla ubogich), a można także zachować post. W czasie nowenny należy ponadto przynajmniej raz wypowiadać się i przystąpić do Stołu Pańskiego.

Nabożeństwo to zwane także **Nowenną Dziewięciu Wtorków** odprawia się przed odpustem Świętego Antoniego przypadającym 13 czerwca (dzień narodzin dla nieba Świętego z Padwy). W tym roku odprawianie Wielkiej Nowenny rozpoczęło się **we wtorek 12 kwietnia**.

Nowenna jest nabożeństwem o wielkiej skuteczności. Należy ją odprawiać z wielką wiarą w orędownictwo Świętego Patrona i w pełnym zawierzeniu nieomylnym wyrokowi Bożej Opatrzności. Czas modlitwy nigdy nie jest czasem straconym. To święty czas budowania właściwych relacji między Stwórcą a stworzeniem. Poszczególne wtorki Wielkiej Nowenny swoim bogactwem skarbów wiary, nadziei i miłości wyznaczają drogowskazy rozwoju duchowości antonińskiej. W rozważaniach i modlitwach można posłużyć się następującymi tematami:

Pierwszy wtorek

Rozmyślanie o bojaźni Bożej Św. Antoniego.

Modlitwy na uproszenie u Boga przez przyczynę Św. Antoniego szczęśliwej śmierci i zbawienia.

Drugi wtorek

Rozmyślanie o miłości Św. Antoniego ku Bogu.

Modlitwy na uproszenie uniknięcia błędów w drodze do zbawienia.

Trzeci wtorek

Rozmyślanie o cierpliwości Św. Antoniego.

Modlitwy na uproszenie wybawienia od wszelkich nieszczyść.

Czwarty wtorek

Rozmyślanie o pokorze Św. Antoniego.

Modlitwy na uwolnienie od siódła szatańskich.

Piąty wtorek

Rozmyślanie o prawdziwej miłości bliźniego Św. Antoniego.

Modlitwy na uproszenie rozszerzenia Kościoła Świętego.

Szósty wtorek

Rozmyślanie o stałej ufności w Bogu Św. Antoniego.

Modlitwy na uproszenie dóbr duchowych i doczesnych.

Siódmy wtorek

Rozmyślanie o męstwie chrześcijańskim Św. Antoniego.

Modlitwy o wybawienie z chorób.

Ósmy wtorek

Rozmyślanie o zewnętrznym i wewnętrznym umartwieniu Św. Antoniego.

Modlitwy o uproszenie pomocy Św. Antoniego we wszelkich naszych potrzebach.

Dziewiąty wtorek

Rozmyślanie o błogosławionej śmierci Św. Antoniego.

Modlitwy o uproszenie trwałej opieki Św. Antoniego i naśladowania jego cnót.

Wiara czyni cuda, Św. Antoni czyni cuda, spróbujemy zatem skorzystać z tej jedynej w swoim rodzaju szansy odnowienia własnej duchowości, by samemu doświadczyć w swoim życiu cudu.

Wzmocnieni duchowo, odnowieni w wierze, napełnieni nadzieją, przepełnieni duchem miłości Boga i bliźniego oczekujemy z otwartością serca na kulminacyjny dzień roku antonińskiego, na uroczystość Świętego.

Na podst. M. Myrcha - Kamińska
„Posłaniec Św. Antoniego z Padwy”

Z całego serca w imieniu naszej parafii dziękujemy za drzewo na kościół:

1. Zych Renata i Andrzej – Gołkowice Dolne 30 m³

2. Janik Józef z małżonką - Skrudzina 2 szt.

3. Konieczna Teresa - Skrudzina 2 szt.

4. Rodzina Cedzidło - Skrudzina 5 szt.

5. Jeleń Stanisław - Skrudzina 3 szt.

6. Adamczyk Jan - Skrudzina 2 szt.

7. Konieczny Krzysztof - Skrudzina 3 szt.

8. Konieczny Józef - Skrudzina 15 szt.

9. Górz Jan - Gołkowice Dolne 3 szt.

10. Szczypta Czesław - Gaboń - Praczka 2 szt.

11. Kaczor Teofil - Gaboń - Praczka 2 szt.

12. Tokarczyk Stefan - Gaboń - Praczka 2 szt.

13. Szyszka Kazimierz - Gaboń - Praczka 2 szt.

14. Górczowski Krzysztof - Gaboń - Praczka 4 szt.

15. Kulewicz Mirosław - Gaboń - Praczka 2 szt.

16. Zagórowski Stanisław - Gaboń - Praczka 4 szt.

17. Duda Jan - Gołkowice Górne 2 szt.

18. Gomółka Jan - Gołkowice Górne 1 szt.

19. Mikulec Genowefa - Moszczenica 1 szt.

20. Lorek Małgorzata - Gołkowice Górne 1 szt.

21. Jop Stanisław - Gołkowice Górne 3 szt.

22. Konieczny Józef - Skrudzina 14 szt.

23. Janik Józef - Skrudzina 3 szt.

24. Szewczyk Andrzej - Skrudzina 3 szt.

25. Jeleń Teresa z synem Stanisławem - Skrudzina 3 szt.

26. Czerpak Franciszek - Skrudzina 2 szt.

27. Nicpoński Józef - Skrudzina 2 szt.

28. Czerpak Józef - Skrudzina 2 szt.

29. Konieczna Teresa - Skrudzina 3 szt.

30. Ryż Józef z rodziną - Naszacowice 2 szt.

31. Maśko Michał - Gołkowice Górne 2 szt.

32. Szabla Józef - Gołkowice Dolne 3 szt.

33. Szczypta Stanisław Gaboń - Praczka 3 szt.

Serdecznie dziękujemy!

Za pomoc w ścięciu drzewa Panu sołtysowi Andrzejowi Kuczajowi oraz Panom Władysławowi Jurek, Andrzejowi Pasoń, Stanisławowi Czerpak i Czesławowi Szczypta z sołectwa Gaboń-Praczka.

Za zorganizowanie pracy przy wycince i zrywce drzewa w Skrudzinie Panu sołtysowi Mieczysławowi Szewczykowi oraz Panom: Józefowi Janik, Eugeniuszowi Gancarczyk, Andrzejowi Szewczyk, Edwardowi Owsianka, Marianowi Janik, Andrzejowi Janik, Janowi Piękoś, Tadeuszowi Jop, Władysławowi Gawlak, Włodzimierzowi Jeleń, Stanisławowi Mikulec, a również mieszkańcom Gabonia Panom: Michałowi Szewczyk, Andrzejowi Szewczyk, Mariuszowi Szewczyk, Wojciechowi Rusin i za użyczenie placu Panu Leonowi Kuczaj.

Ks. Proboszcz

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk,

Anna i Grzegorz Górczowski, Sylwia Korona - Sowińska,

Agata Szlęk, Mariusz Łomnicki.

e-mail: echo.parabiolet@interia.pl

Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 – 388 Gołkowice Dolne

e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl

Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl